

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF NEW JERSEY

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ

Πρός τόν εὐλαβέστατον Ἱερόν Κληρόν,
Τούς Ἐντιμοτάτους Ἀρχοντας τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου,
Τούς Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων,
Τάς Προέδρους καί τά Μέλη τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων,
Τούς διδάσκοντας καί διδασκομένους τῶν Κατηχητικῶν καί Ἑλληνικῶν Σχολείων,
Τάς Ὄργανώσεις τῆς Νεολαίας καί ἅπαν τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἱερσέης.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Γιά περισσότερους ἀπό δεκαεπτὰ αἰῶνες, τό σεπτό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως ἀγκαλιάζει τούς ὀρθοδόξους πιστούς σέ ὀλόκληρη τήν οἰκουμένη μέ πίστη, ἀγάπη, φροντίδα καί ποιμαντική εὐαισθησία, καθώς στοχεύει στήν ἐξασφάλιση τῆς εἰρήνης καί τῆς ἐνότητας σέ ὅλο τόν ὀρθόδοξο κόσμο. Ἕνας ἀπό τούς κεντρικούς ρόλους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως εἶναι ἡ διαφύλαξη, μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς ἐνότητας τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Μία εὐθύνη πού δέχεται πρόθυμα καί πολύ σοβαρά, καθώς ὁ ρόλος αὐτός ἀπαιτεῖ εἰλικρινῆ ἀγάπη, ἀπεριόριστη πίστη, ἰσχυρή ἡγεσία καί ἀντικειμενικότητα στή λήψη ἀποφάσεων. Σπάνια ἡ σωστή ἀπόφαση εἶναι καί ἡ εὐκόλη, πράγμα το ὅποιο ἰσχύει γιά τήν ὑφιστάμενη ἐκκλησιαστική κατάσταση στήν Οὐκρανία.

Ἀπό τόν 10^ο αἰῶνα, ὑπῆρξε μία ζωντανή ὀρθόδοξη κοινότητα, πού εἶναι γνωστή σήμερα ὡς Οὐκρανία, καί ὁ λαός αὐτῆς τῆς περιοχῆς ἦταν γνωστός ὡς «Κιεβρωσοί». Ἡ ὀρθόδοξη «Κιεβρωσία», μέ ἐκκλησιαστικό κέντρο τῆ Μητρόπολη Κιέβου, ἦταν καί εἶναι ὑπό τήν κανονική δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Αὐτή ἡ Μητρόπολη ὑπῆρξε ἐπί δεκαετίες τό ἐκκλησιαστικό κέντρο τῆς τοπικῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας καί, ἀκόμη καί μετά τήν ἀνύψωση σέ Πατριαρχεῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας τό 1589 (ἀνεξάρτητα τό πῶς ἔλαβε τήν Πατριαρχική ἀξία μέ «ἀνορθόδοξο» τρόπο, αὐτό ἀποτελεῖ μιά ἄλλη ἱστορία), ἡ Μητρόπολη Κιέβου παρέμεινε ὑπό τήν κανονική δικαιοδοσία τοῦ σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Λόγω τῶν ἱστορικῶν συνθηκῶν ὅμως, τό 1686 τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο χορήγησε στόν Πατριάρχη Μόσχας τή δυνατότητα νά χειροτονεῖ τόν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Κιέβου, ἐφόσον εἶχε τήν κανονική ἄδεια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, καί ὁ ὁποῖος θά ἦταν καί Ἐξαρχός του καί θά μνημόνευε τοῦ ὀνόματός του κατά τήν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας στό «Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε», κάτι πού καταδεικνύει τήν κανονική ὑπαγωγή του στήν Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

. Τό Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως οὐδέποτε παραχώρησε δικαιοδοσία ἐξουσίας ἐπί τῆς Μητροπόλεως Κιέβου καί τῆς σημερινῆς Οὐκρανίας στό Πατριαρχεῖο Μόσχας.

Μέ τίς γεωπολιτικές ὁμως ἀλλαγές πού ἐπῆλθαν τόν περασμένο αἰῶνα, εἰσῆλθε καί ἡ δυσπιστία καί ἡ διαφωνία στίς τάξεις τῶν ὀρθόδοξων χριστιανῶν τῆς Οὐκρανίας σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε, κατά τή δεκαετία τοῦ 1990, νά ὑπάρχουν τρεῖς ὁμάδες ὀρθόδοξων χριστιανῶν: Μία πού ἀνήκε στό Πατριαρχεῖο Μόσχας, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Μητροπολίτη Ὀνούφριο καί ἄλλες δύο ἀνεξάρτητες, τό Οὐκρανικό σχισματικό Πατριαρχεῖο ὑπό τόν Φιλάρετο καί ἡ «Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία» ὑπό τόν Μακάριο. Ἡ διαίρεση αὐτή συνεχίζεται καί, ἐνῶ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο προσευχόταν συνεχῶς νά ἐπιλύσουν τό ζήτημα ἐσωτερικά οἱ ἐκκλησιαστικές δυνάμεις στήν Οὐκρανία, κατέστη προφανές ὅτι ἡ παρέμβαση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τόσο ὡς Μητέρας Ἐκκλησίας τῶν Οὐκρανῶν Ὀρθοδόξων, ὅσο καί ὡς **ΠΡΩΤΟΘΡΟΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**, ἦταν ἀπαραίτητη γιά τή διαφύλαξη τῆς ἐνότητας τῶν ὀρθοδόξων.

Εἶναι πολύ σημαντικό νά γνωρίζουμε αὐτή τή σύντομη ἱστορία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στήν Οὐκρανία, γιά νά κατανοήσουμε τή σημερινή κατάσταση -εἰδικά ἀφοῦ πολλοί πιστοί τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Μητροπόλεως Νέας Ἱερσέης ἐνδιαφέρονται νά μάθουν γιά τό ζήτημα αὐτό- ἀλλά καί ἐπειδή γίνεται μιά προσπάθεια ἀπό κάποιες «ἐκκλησιαστικές παρουσίες» στή χώρα μας νά παραπληροφορήσουν καί νά παραπλανήσουν ὄχι μόνο τούς ὀρθόδοξους πιστούς μας, ἀλλά καί τούς πιστούς τῶν ἄλλων θρησκειῶν καί ὁμολογιῶν, δηλαδή τό σύνολο τῆς κοινῆς γνώμης, σχετικά μέ τήν ἱστορία καί τήν κανονική ὀρθότητα.

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, καί ἡ περί Αὐτόν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἐπιθυμοῦν νά θεραπεύσουν αὐτή τή διαίρεση ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, ἔτσι ὥστε τά ἀπολωλότα πρόβατα νά ἐπιστρέψουν στά ἐνενηντα ἑννέα καί ὁ Κύριός μας «**τά τέκνα τοῦ Θεοῦ τά διασκορπισμένα συναγάγη εἰς ἓν**» (Ἰω. ια', 52). Ἡ συγκεκριμένη ἀπόφαση τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος καί τῆς περί Αὐτόν Ἁγίας καί Ἱεράς Συνόδου γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς ἀντικανονικότητος δέν εἶναι ἡ εὐκολή ἐπιλογή, ἀλλά μιά δύσκολη καί ἐπιβεβλημένη λύση. Πρέπει νά ἀντιληφθοῦμε ὅτι αὐτές οἱ δύσκολες ἀποφάσεις λαμβάνονται μέ σκοπό τή θεραπεία καί τήν ἀποκατάσταση τῆς κανονικότητος, μέ πνεῦμα ἀγάπης καί εἰρήνης, προκειμένου νά διασφαλιστεῖ ἡ ἐνότητα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, ἕνα προνόμιο καί μιά εὐθύνη πού κατακύρωσαν οἱ Οἰκουμενικές Σύνοδοι στή Μητέρα Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, θά παραχωρήσει Αὐτοκεφαλία στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας. Πρόσφατα, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, ἀναφερόμενος στό ζήτημα τῆς Οὐκρανίας, εἶπε τά ἑξῆς: «**Εἶναι δικαίωμά της νά λάβει τό καθεστῶς τῆς Αὐτοκεφαλίας καί ἀπό τήν ἄλλη πλευρά εἶναι δικαίωμα, καί μάλιστα ἀποκλειστικό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, νά χορηγῆ τό Αὐτοκέφαλον, ὅπως τό ἐχορήγησε σέ ὅλες τίς νεώτερες Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τῆς Ρωσίας, τόν 16^ο αἰῶνα, καί μέχρι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Τσεχίας καί**

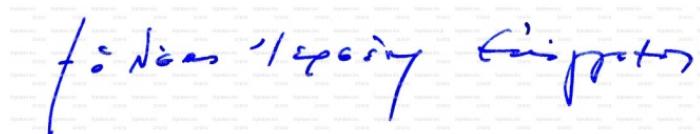
Σλοβακίας... » τό 1998. Ὁ Οὐκρανικός λαός, τέκνα καί αὐτοί τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τόσο ὅσοι ζοῦν ἐντός τῆς κανονικότητος, ὅσο καί οἱ εὐρισκόμενοι ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεώς τους ἐκτός αὐτῆς, ἐπιθυμοῦν διακαῶς νά τερματιστεῖ αὐτή ἡ διαίρεση καί εὐλαβῶς παρακαλοῦν τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, μέ τή χορήγηση τοῦ Αὐτοκεφάλου, νά τερματίσει τήν ἐκκλησιαστική κρίση πού τούς εἶχε ἐπιβληθεῖ καί νά ἐπαναφέρει τήν ποθητή ἐνότητα στό σύνολο τοῦ Οὐκρανικοῦ λαοῦ. Πῶς θά μποροῦσε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ φιλόστοργος Μητέρα Ἐκκλησία νά ἀρνηθεῖ τό αἴτημα ἑνός λαοῦ; Ὁ Κύριός μας δέν εἶναι Κύριος τῆς διαίρεσης, ἀλλά Θεός τῆς ἐνότητας. Εἶναι ὁ Κύριος τῆς ἀγάπης. Εἶναι ὁ Ἄρχων τῆς εἰρήνης. Εἶναι ὁ Θεός τοῦ ἐλέους.

Γι' αὐτό, ἄς προσευχόμαστε γιά τόν πνευματικό μας ἡγέτη καί Πατέρα, τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο, ὁ ὁποῖος ἐπί εἰκοσιεπτά ὀλόκληρα ἔτη ἀγωνίζεται καί ἀναλώνεται ὑπερασπιζόμενος τά δίκαια τῆς Ἐκκλησίας, ἀναζητῶντας καί προωθῶντας τήν ἐνότητα καί τήν εἰρήνην σέ ὅλο τόν ὀρθόδοξο κόσμο. Ἄς προσευχόμαστε ἐπίσης καί γιά τά Μέλη τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου -στήν ὁποία συμμετέχω τήν τρέχουσα περίοδο ὡς Συνοδικός πάρεδρος-, ὅπου μελετοῦμε αὐτά τά εὐαίσθητα ποιμαντικά ζητήματα μέ μεγάλη φροντίδα καί ἀγάπη, καί πάνω ἀπ' ὅλα μέ πίστη στόν Τριαδικό Κύριο καί Θεό μας. Ἄς προσευχηθοῦμε γιά τόν Οὐκρανικό λαό, ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκει τήν εἰρήνην καί τήν ἐνότητα στήν πίστη *«ἵνα πάντες ἐν ᾧσι»* (Ἰω. ιζ', 21).

Ἐπιπλέον, ἄς προσευχόμαστε γιά ὅσους, γιά λόγους γνωστούς στοὺς ἰδίους ἀλλά καί στόν ὑπόλοιπο κόσμο, ἀντιτίθενται **προκλητικά στήν ἐπίτευξη τῆς πολυπόθητης ἐνότητας τοῦ Οὐκρανικοῦ λαοῦ**. Εὐχόμαστε ὅλοι οἱ ἀντιτιθέμενοι νά ἀνοίξουν τά μάτια τῆς ψυχῆς τους, νά ἀντιληφθοῦν καί νά ἀναγνωρίσουν τήν ἀλήθεια καί νά ἀποδεχθοῦν τίς ἀποφάσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, οἱ ὁποῖες στηρίζονται σέ ἱστορικά γεγονότα. Κλείνοντας, ἄς ἐπαναλάβουμε τήν εὐχή πού διαβάζεται ἀπό τόν ἱερέα σέ κάθε Θεία Λειτουργία: *«Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν...ἐνωσον αὐτούς τῇ Ἁγίᾳ Σου Καθολικῇ καί Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ καί συγκαταρίθμησον αὐτούς τῇ ἐκλεκτῇ Σου ποιμένῃ»*

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Νέας Ἱερσῆς **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ**